

बृ.म.मं.च्या शिकागो येथील अधिवेशनावरील प्रतिक्रिया

२२, २३, २४ जुलै रोजी शिकागो येथे झालेल १५वे अधिवेशन चांगल्या प्रकारे पार पडले. अधिवेशनाच्या कार्यकारी समित्यांतील सर्व सभासद आणि प्रमुख संयोजक ह्यांनी खूप परिश्रम केले. त्याबद्दल त्या सर्वांचे प्रथमतः हार्दिक अभिनंदन! ह्या प्रकारच्या मोद्या कार्यक्रमांत काहीना काही उणीवा राहतात, काही कार्यक्रम पूर्वी आखलेल्या योजनेप्रमाणे होत नाहीत व काही कार्यक्रम रद्द करावे लागतात. अशा घटना घडू नयेत पण घडतात हे आपण पहातो.

अधिवेशनातील सकाळचा फराळ, दुपारचे जेवण, आणि रात्रीचे जेवण ही व्यवस्था फार चांगली होती. 'राजभोग' या कंपनीने ही सर्व कामे अगदी चोख पार पाडली. त्याबद्दल त्यांचे अभिनंदन!

अधिवेशनात एक अडचण लक्षात आली. उपस्थितांपैकी ज्येष्ठ मंडळींना व त्यातल्या त्यात ज्यांना चालण्याचा त्रास होता अशा मंडळींना खास त्रास झाला. मुख्य सभागृह (जेथे महत्वाचे कार्यक्रम सादर केले गेले) आणि राहण्याचे अगदी जवळचे हॉटेल ह्यामधील अंतर हे अदमासे पाव मैल होते. बाहेर गावाहून अधिवेशनासाठी येणारे लोक अधिवेशनाच्या अगदी जवळच्या हॉटेलमध्ये खोल्या राखून ठेवण्याची धडपड करतात. हॉटेल आणि सभागृह जवळजवळ असली म्हणजे इकडून तिकडे जाणे-येणे चटकन आणि सोपे होते हा त्या धडपडीमागचा उद्देश असतो. ह्या अधिवेशनात मात्र अशी धावपळ करून सुद्धा बऱ्याच ज्येष्ठ मंडळींना निराळा अनुभव त्या पाव मैलाच्या अंतराने आला. ह्या त्रासामुळे अधिवेशनाच्या संयोजकांना दोष देण्याचा माझा किंवा इतरांचा उद्देश नाही. संयोजकांना ह्या अडचणीची अगोदर कल्पना आलेली असावी. तथापी 'मॅकॉर्मिक प्लेस' ह्या इमारतीतील इतर सोयी पाहता संयोजकांनी ही जागा निश्चित केली असावी. ह्या पुढे होणाऱ्या अधिवेशनाच्या संयोजकांनी शिकागोच्या अधिवेशनात आलेली ही अडचण टाळण्याचा प्रयत्न करावा अशी अपेक्षा आहे.

अधिवेशनाचे प्रमुख अतिथी अणुशास्त्र डॉ. अनिल काकोडकर यांचे व्याख्यान शुक्रवारी २२ जुलै रोजी झाले आणि ते सर्वांना आवडले. अमेरिका आणि हिंदुस्थान या दोन देशांमध्ये नुकत्याच झालेल्या अणुउर्जा करारासंबंधी ते बोलतील असा अंदाज होता. मात्र अगदी तपशीलवार माहिती सांगतील असे वाटले नव्हते. त्यांनी तो भाग भाषणात टाळल्यामुळे अपेक्षाभंग झाला.

अधिवेशनाचे प्रमुख वक्ते सुप्रसिद्ध नाट्यलेखक श्री. रत्नाकर मतकरी यांचे शनिवारी २३ जुलै रोजी व्याख्यान झाले. ते सुद्धा सर्वांना आवडले. नाट्यव्यवसायात त्यांनी खूप कार्य केलेले असल्यामुळे, त्या व्यवसायातील स्वतःचे काही अनुभव, उदाहरणे, प्रसंग वगैरे ते सांगतील अशी अपेक्षा होती. पण त्यांनी त्यांच्या व्याख्यानात तसा काही उल्लेख केला नाही. त्यामुळे त्यांच्याबाबतीत सुद्धा थोडा अपेक्षाभंग झाला.

'हायाट रेजन्सी' ह्या हॉटेलपासून 'एरी क्राऊन थिएटर' लांब होते पण त्या थिएटरमधील सर्व व्यवस्था फार चांगली होती. तेथील सर्व कार्यक्रम उपस्थितांना आरामशीरपणे पाहता आले. तरीही मागील अनेक अधिवेशनात अनुभवलेली अडचण येथेही होती. बरेच कार्यक्रम आयोजित केले असल्याने आवडीचे कार्यक्रम एकाचवेळी निरनिराळ्या ठिकाणी चालू होते. त्यामुळे काही आवडीचे कार्यक्रम गमवावे लागले. या अडचणीवर सध्या तरी उपाय दिसत नाही किंवा उपाय शोधण्याचा प्रयत्न केला जात नसावा.

भव्य सेट, अनेक कलाकार आणि सर्वांचे देखणे पोषाख आणि अभिनय यामुळे श्री. अशोक हांडे निर्मित 'मराठी बाणा' हा कार्यक्रम फार उठावदार झाला. 'मी आणि माझा गोतावळा' हा कै. पु. ल. देशपांडे यांच्या लेखांवर आधारित कार्यक्रम छान रंगला. डलास येथील कलाकारांनी सादर केलेला 'हाक पावसाची' ह्या नाट्याने प्रेक्षकांवर छाप टाकली नाही. नाट्याचा विषय कांहीसा न समजणारा होता. कलाकारांची कामे मात्र छान झाली. 'धुमधडाका' ह्या डेट्रॉईटकरांनी सादर केलेल्या कार्यक्रमाचे प्रेक्षकांनी फार कौतुक केले.

उमाकांत राजगुरु

shakurajguru@yahoo.com